

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Skorupka
Sędziowie:	SA Edward Stelmasik SA Robert Wróblewski (spr.)
Protokolant:	Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Grażyny Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 roku

sprawy **T. S.**

oskarżonego z art. 55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 18 listopada 2013 roku sygn. akt III K 164/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie VIII części rozstrzygającej, za podstawę prawną przepadku środka odurzającego w postaci marihuany przyjmuje art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2 lutego 2012 r., poz. 124 – tekst jednolity), natomiast na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek: czterech szklanych słoików, reklamówki oraz wagi elektronicznej marki T.(...),

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. S. utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, zaliczając wydatki związane z tym postępowaniem na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

T. S. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 14 maja 2013 r. w W., woj. (...) wbrew przepisom ustawy dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o wadze 500 gram, poprzez ich przywóz z terytorium Republiki Czeskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

II. w dniu 15 maja 2013 r. w W., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił D. M., za kwotę 150 zł środki odurzające w postaci 5 gram marihuany;

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

III. w dniu 17 maja 2013 r. w W., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci 486,23 gram netto marihuany;

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 roku (sygnatura akt III K 164/13), **rozstrzygnął:**

I. uznał oskarżonego T. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, że czynu tego dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k., wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki grzywny na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

II. uznał oskarżonego T. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku to jest czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

III. uznał oskarżonego T. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku to jest czynu z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego T. S. w punktach I, II i III części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 2 (dwócho) lat pozbawienia wolności.

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, zaś na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

VI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) zł.

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny, okres zatrzymania od dnia 17 do 18 maja 2013 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania równy jest dwóm dziennym stawkom grzywny.

VIII. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci wagi elektronicznej marki (...), reklamówki z zawartością suszu roślinnego oraz 4 (czterech) słoików z zawartością suszu roślinnego, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 37 akt pod poz. 1,2, i 3.

IX. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 204,95 zł, zaś na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę sądową w wysokości 1100 zł.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego. **Prokurator zarzucił:** obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii polegającą na orzeczeniu przepadku dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonych środków odurzających – na podstawie art. 70 ust. 1, a nie na podstawie art. 70 ust. 2 przywołanej ustawy oraz niezasadne przyjęcie tego przepisu jako podstawy orzeczenia innych zabezpieczonych przedmiotów, a to wagi elektronicznej marki (...) oraz czterech szklanych słoików i reklamówki, podczas gdy orzeczenie przepadku tych przedmiotów winno nastąpić na podstawie art. 44 § 2 k.k.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego T. S. przepadku środków odurzających w postaci zatrzymanej marihuany – na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz orzeczenie pozostałych zabezpieczonych przedmiotów w postaci czterech szklanych słoików, reklamówki oraz wagi elektronicznej marki (...) – na podstawie art. 44 § 2 k.k.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Skarżący jasno zadeklarował w apelacji (strona 2), że w pełni zgadza się z poczynionymi przez Sąd Okręgowy ustaleniami, tak w zakresie okoliczności popełnienia przez oskarżonego T. S. zarzuconych mu czynów, jak i w zakresie istnienia podstaw do zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary wymierzonej za czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wymiarem kar jednostkowych i kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. I ze swej strony Sąd Apelacyjny – po analizie przedmiotowej sprawy w ramach kontroli odwoławczej – nie ma zastrzeżeń, w przedstawionym tu zakresie, co do rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym wyroku.

Prokurator krytykuje zaskarżony wyrok jedynie w części dotyczącej podstawy prawnej rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych.

Wniosek i argumentacja skarżącego, przytoczona na jego poparcie w apelacji, jest trafna. Istotnie bowiem Sąd Okręgowy powinien był orzec przepadek zakwestionowanego środka odurzającego (marihuany) na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, natomiast przepadek pozostałych przedmiotów, tj. czterech szklanych słoików, reklamówki oraz wagi elektronicznej na podstawie art. 44 § 2 k.k.

Jest oczywiste, że przepis art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje możliwość orzeczenia przepadku jedynie środków odurzających lub substancji psychotropowych, ale już nie przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa. Podstawę prawną do orzeczenia przepadku tych przedmiotów (służących do popełnienia przestępstwa) stanowić powinien art. 44 § 2 k.k. Jest tak dlatego, ponieważ – jakby nie interpretować pojęcie "przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa" (szeroko czy wąsko) – to cztery szklane słoiki, reklamówka oraz waga elektroniczna, w realiach tej sprawy, niewątpliwie są takimi właśnie przedmiotami, albowiem umożliwiły dokonanie przestępstwa przez oskarżonego.

W tym świetle wniosek prokuratora zawarty w apelacji jest trafny, a zatem zaskarżony wyrok – w omawianym tu zakresie – powinien być ulec zmianie.

Odnosić jednak trzeba, że tego rodzaju apelacja, choć w jakiejś mierze jest wyrazem dbałości prokuratora o modelową poprawność wyroku, to jednak konieczność jej wniesienia – z ekonomicznego punktu widzenia – jest bardzo dyskusyjna. Angażowanie bowiem czasu prokuratorów i sądów (by na tym tylko poprzestać), a tym samym środków publicznych tylko po to, aby dokonać swego rodzaju „kosmetyki prawnej” wyroku, który co do zasady zawiera

przecież prawidłowe rozstrzygnięcie, z pewnością nie jest tym, czego rzeczywiście oczekuje się od organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w wyroku.

Względy słuszności przemawiają za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowi art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.